

Publicerad 2010-04-21 11:46 av Emil Oskar

Ensamhetens lovsång

Den blå timmen under sommarnatten
Fuktigt, går genom skog vid vatten

Jorden pulsa, Tellus flöda
När marken luckras hörs den blöda

Ensam jag tåga, ensam jag kom
närmare än nånsin.

Jag vänder aldrig om.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emil Oskar med Poeter.se id #26328 innehar upphovsrätten